

lige Indstillinger, vil det være naturligt, at jeg paa det Mindretals Vegne, som hvilket jeg for et enkelt Forslags Vedkommende staar alene, medens jeg ellers staar sammen med det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Jørgensen), udtaler mig om de af Mindretallet stillede Ændringer. Inden jeg gaar over dertil, har jeg dog Lyst til at gøre et Par almindelige Bemærkninger. Den første angaar § 1, hvor Lønningerne for Kontorcheferne og Fuldmægtigene under Trafikministeriet ere medoptagne her paa Postlønningsloven. Det var ikke Tilfældet i Loven af 1889, og jeg havde ønsket, at det heller ikke havde været Tilfældet ved denne Lejlighed. Naar det imidlertid nu er sket, mener jeg, at ogsaa, som der ved tidligere Lejligheder er stillet Forslag om, uden at dette dog har været modtaget af den ærede Minister, Postembederne i Revisionen burde have været medtagne. Der er vistnok i og for sig noget betænkeligt ved her, altsaa paa en Postlov, at give Lønningsbestemmelser for ministerielle Embedsmænd — det kan i flere Retninger have Følger — men skal det ske for nogles Vedkommende, nemlig for de Postembedsmænd, som høre under Trafikministeriet, forekommer det mig, at det havde været naturligt, at det ogsaa var sket for de Postembedsmænds Vedkommende, som høre under Finansministeriet. — Den anden almindelige Bemærkning, jeg vil gøre, er den, at jeg ikke kan erkende Rigtigheden af den Grundsætning, at Brevantallet i saa overvældende Grad, som det nu er Tilfældet, lægges til Grund for Klasseinddelingen af Embederne, og endnu mindre af den Betragtning, som gøres gældende, at Postmestre selv i store Embeder paa Grund af Brevantallets Størrelse faa et betydeligt forøget Arbejde og derfor skulle have større Løn. Jeg skønner ikke, at det i Virkeligheden er Tilfældet, og jeg tror, at naar man fastholder denne Betragtning, vil det drage Følger efter sig i Fremtiden, Følger, hvis Følgestrengthed (Konsekvens) ingen kan være tjent med. Befolkningen stiger, og den fremadskridende Udvikling gaar ogsaa i den Retning, at Brevantallet vokser i stærkere og stærkere Grad. Det vil altsaa have til Følge, at man, hvis man skal blive ved det anførte Princip, vil komme til at gaa op med Lønningerne atter og atter ved i endnu stærkere Grad, end det nu sker, at løfte Embederne op fra det ene Trin til det andet inden for samme Klasse og fra en lavere Klasse til en højere. Endelig er den tredie almindelige Bemærkning,

som jeg ønskede at gøre, inden jeg gaar over til Ændringsforslagene, denne, at det hidtil har været mig umuligt at opdage Rigtigheden af det Princip, som gør sig gældende i vore Lønlove, og som jeg har kæmpet imod alle de Aar, jeg har været med til Forhandlingerne af slige Sager, uden at man er naaet til at faa det bort, nemlig, at jo større Begyndelsesløn et Embede har, desto større Alderstillæg skal det have efter 2, 3, 4 Aars Tjeneste, eftersom det nu er ordnet. Jeg skal villig erkende, at der i Udvalget har været en Bestræbelse, som ogsaa gør sig kendelig i de stillede Ændringsforslag, efter at komme noget bort fra det, saaledes at Forskellighederne ikke bleve saa store, som de have været, men jeg kunde ønske, at det var sket i endnu stærkere Grad.

Efter disse Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale de af Mindretallet eller af mig alene stillede Ændringer. Den første er Ændringsforslag Nr. 2, som staar for min egen Regning, altsaa er stillet af mig alene. Det tilsigter at give Generaldirektøren samme Begyndelses- og Slutningsløn som nu, nemlig henholdsvis 6,000 og 7,600 Kr., dog saaledes, at han efter mit Forslag vil faa sin højeste Løn efter 16 Aar, idet Stigningen kun bliver 4aarig, medens den tidligere var 5aarig, saa at den højeste Løn kun naaedes efter 20 Aar. Dernæst har han tillige den Fordel, at han vil faa 800 Kr. mere medregnet, naar der bliver Tale om Efterløn, og som bemærket af den ærede Ordfører for et Øjeblik siden, har han desuden 1,200 Kr. for almindeligt Tilsyn. Jeg har derfor ikke kunnet skønne, at det vilde være rigtigt til Lønnen som saadan, altsaa den faste Lønsats i Lønningsloven, at give et endnu større Tillæg, som Flertallet har ønsket, saaledes at man gaar op til 8,000 Kr. Derimod har jeg ikke det mindste imod, at man til den nuværende Generaldirektør gav et personligt Tillæg, som gjorde, at han fik en saadan Sum. I det hele taget er min Betragtning af dette Forhold denne, at jeg finder det rigtigst, at man sætter Lønsatsen saaledes, at den staar i et rimeligt og passende Forhold til de under den liggende Lønninger, men naar man har en Mand, som har gjort sig særlig fortjent inden for en Etat, vil det være naturligt at give ham et personligt Tillæg paa Finansloven, idet man enten finder, at han besidder en saa stor Dygtighed, at han slet ikke vilde kunne undværes, eller at han har gjort sig saa fortjent, at det er en Æressag at give ham